

Gyülekezetünk története

A Külső - Kelenföldi Református gyülekezet önálló élete 1950 január 1-vel kezdődött, amikor a Bp. Kelenföldi Egyházközségből kiválva megalakult a Külső-Kelenföldi Missziói Egyházközség.

1947 végén sikerült megkapni a Bartók Béla út 141. alatti általános iskola tornatermét istentiszteleti célra. Az első Istentiszteletet 1948 első vasárnapján tartotta Szabó Imre esperes úr, és ez lett egyúttal kezdete az intenzív gyülekezetszervezésnek. Nagy lendületet kapott a gyülekezet szerveződése az első évfordulón tartott Istentisztelettől, amelyen Sebestyén Andor lelkipásztor úr szolgált, és felhívta a gyülekezet figyelmét arra, hogy vásárolja meg a Bartók Béla

út 158. szám alatti telket, épülettel, gyülekezeti házzal, imaház, majd később templomépítési célokra. Ehhez kérte a hívek adakozását. A telek ára négyszögölenként 50 Ft volt, és már ezen a vasárnapon, a 150 fős gyülekezet 125 négyszögöl árát jegyezte le.

1949. december 18-án Istentisztelet után Sebestyén Andor elnökletével megtartották a Külső-Kelenföldi Missziói Egyházközség első közgyűlését, a Bartók Béla u.158. alatti - kovács és bognárműhelyből kialakított - imaházban. 250 egyháztagnak részvételével megválasztották az egyházközség tisztségviselőit; 24 presbitert, 6 pópresbitert, egy főgondnokot és egy gondnokot.

A gyülekezet lelkésze 1949 szeptember 1-től Dr., Szabó Géza lett. Ettől az időtől már működött a mai Farkasréti egyházrész elődje, a farkasréti prédikálóhely, ahol beosztott lelkész teljesített rendszeres szolgálatot.

Dr. Szabó Géza 1958-ig volt gyülekezetünk lelkipásztora melynek mindvégig felelőséggel és

szerepet viselte gondját. Az egyházközség az Ő irányítása mellett létszámában és hitében is megerősödött, és olyan szintre fejlődött, hogy túl tudta élni az 1958-at követő nehéz esztendőket. Az ezt követő időszak Fazekas László lelkipásztor úr szolgálatában a missziói feladatok mellett, a templomépítés ügyének intézésével telt. Nem sok sikerrel, hiszen Farkasréten is csak 1960-ban sikerült telket és imaház létesítéséhez felhasználható épületet vásárolni Ekkor már lehetett tapasztalni az egyháztagnak visszavonulását a gyülekezeti életből.

Habár a politikai rendszer ebben az időben "nem volt ideális" a gyülekezet élete számára, az Úrnak mégis tetszett, hogy ez a gyülekezet fennmaradjon, templomot, parókiát, farkasréti templomot építsen, megérje 50. évfordulóját, és hirdesse Istennek a politikai rendszereken átnyúló hatalmas erejét.

Gyülekezetünk hosszabb története

A Külső-Kelenföldi Református Gyülekezet önálló élete 1950. január 1-vel kezdődött, amikor a Budapest Kelenföldi Egyházközségből kiválva megalakult a Külső-Kelenföldi Református Missziói Egyházközség.

A Budapest Kelenföldi Egyházközség a század elején - a világháború alatt - alakult meg. A fejlődés olyan gyors volt, hogy alig húsz esztendő elteltével, - már 1937-től - szorgalmazta a gyülekezet presbitériuma, hogy jöjjön létre a kelenföldi vasútállomás környékén egy újabb gyülekezeti központ. A presbitérium 1937. március 9-i ülésén elhatározta, hogy a területének a Tétényi út, Karolina út határvonalától kifelé eső részén missziói egyházrészlet létesít. A II. Világháború megakasztotta az elhatározás megvalósítását, de a harcok elmúltával újra indult a szervezés. 1947 végén aztán sikerült megkapni a Bartók Béla út 141. szám alatti fővárosi általános iskola tornatermét istentiszteleti célra. 1948. január első vasárnapján Szabó Imre esperes megtartotta itt az első istentiszteletet, amely egyúttal kezdete is lett az intenzív gyülekezet-szervezésnek. Nagy lendületet vett a gyülekezet szerveződése az egyéves évfordulón - 1949. január első vasárnapján - tartott istentisztelettől, amelyen Sebestyén Andor a Budapest Kelenföldi Egyházközség lelkipásztora szolgált és felhívta a gyülekezetet arra, hogy saját gyülekezeti ház, - majd később templom - építéséhez telket vásároljon, konkrétan a Bartók Béla úton a szemközti 685 négyszögöles telket javasolta. Ehhez kérte a hívek adakozását. A telek ára négyszögölenként 50 Ft volt, és már ezen a vasárnapon 125 négyszögöl árát ajánlotta fel (jegyezte le) a 150 főből álló gyülekezet.

1949. december 18-án vasárnap az istentisztelet után Sebestyén Andor elnökletével megtörtént a Külső-Kelenföldi Missziói Egyházközség első közgyűlése, a Bartók Béla út 158. alatt, a kovács- és bognárműhelyekből kialakított imaházban, 250 egyháztagnak részvételével, amelyen megválasztották az egyházközség első tisztségviselőit: 24 presbitert és 6 pótpresbitert, egy főgondnokot és egy gondnokot. A lelkészi állás betöltéséig dr. Szabó Géza theol. m. tanár ref. lelkész személyében helyettes lelkészt küldött ki az egyházközséghez Szabó Imre esperes. A presbitérium javaslata alapján aztán szeptember 1-től Dr. Szabó Géza lett a Külső-Kelenföldi Református Missziói Egyházközség kinevezett lelkipásztora. A Bartók Béla út 158. mellett már ettől az időtől működött Farkasréten a mai farkasréti egyházrész elődje a farkasréti prédikálóhely, ahol beosztott lelkész teljesített rendszeres szolgálatot.

Dr. Szabó Géza 1958-ig volt a Külső-Kelenföldi Református Missziói Egyházközség lelkipásztora, amelynek mindvégig felelősséggel és szeretettel viselte gondját. Az egyházközség az ő irányítása mellett létszámában és hitében is megerősödött, és olyan szintre fejlődött, hogy túl tudta élni az 1958-at követő nehéz esztendőket.

Amikor Dr. Szabó Gézát áthelyezték Külső-Kelenföldről a csepeli gyülekezethez, Fazekas László lett a gyülekezet lelkipásztora. Az ő szolgálata idején vált missziói egyházközségből anyaegyházközséggé a gyülekezet. A missziói munka mellett nem kis feladatok vártak rá a gyülekezeti élet feltételeinek továbbfejlesztésében. Megoldandó feladat volt a templomépítés és a farkasréti egyházrész számára saját imaház létrehozása. A farkasréti egyházrész emellett már 1950-től szorgalmazta különválását, amelyről csak az évtized végén mondott le. A templomépítés ügye azonban csak húzódtott, és Farkasréten is csak 1960-ban sikerült telket és imaház létesítéséhez felhasználható épületet vásárolni a kelenföldi evangélikus egyházközséggel közösen. Számos gond és csökkenő lelkesedés közepette érkezett

el a gyülekezet fennállásának tizedik évfordulójához, amit szerény körülmények között bár, de megünnepeltek, hálát adva Istennek a gyülekezet létezéséért. Már ekkor lehetett tapasztalni az egyháztagok visszavonulását a gyülekezeti életből. Egyrészt a templomépítéshez ígért támogatás elmaradása szegte kedvét a gyülekezet tagjainak, másrészt a hatalom nyílt és rejtett beavatkozása folytán megváltozott az emberek magatartása a forradalmat követő konszolidáció éveiben. A megfélemlítés, az emberek erőszakos világnézeti átprogramozása, és sok esetben a kényelmes emberi magatartás, alkalmazkodási hajlam miatt Külső-Kelenföldön is rohamosan esett vissza a gyülekezet létszáma és hitéleti aktivitása. Erre az időre esett a kötelező egyháztagság megszüntetése, és az egyházadóról az áttérés az egyházfenntartói hozzájárulás fizetésére, amelyek természetesen szintén rontották az egyháztagok ragaszkodását vallásuk gyakorlásához. Eltérő volt a helyzet Farkasréten, ahol a telekvásárlás, az imaház építés áldozatvállalásra készítette a gyülekezet tagjait. Sokan az adakozásban, mások az építési munka vállalásában jártak élen. 1964 őszére el is készült az imaház és októberben Hajdú Péter a Budapest-Déli Református Egyházmegye esperese és D. dr. Vető Lajos evangélikus püspök felszentelhette azt.

A 70-es évek második felében kezdett újra megélni a gyülekezeti élet Külső-Kelenföldön. 1975-ben ment nyugdíjba Fazekas László, a gyülekezet lelkipásztora, és új lelkipásztort választott a gyülekezet Kovács Mihály személyében, aki erőt és elhivatottságot érzett magában arra, hogy munkájával szolgálja a gyülekezet talpra állását. Fáradhatatlanul dolgozott, hogy újra összegyűjtse az elszéledt nyáját, és vezesse azon az úton, amelyen huszonöt évvel korábban elindult. A gyülekezet ismét kezdett megerősödni, és néhány évvel később már arra is volt ereje, hogy új templomot építsen. Az Úr elhozta ennek is az idejét és adott vágyakozást és erőt is hozzá. Azt a telket, amelyen a kelenföldi pályaudvar környékén élő gyülekezet imaháza állt, kinézte magának az GENERÁLIMPEX vállalat és kedvező feltételekkel meg is vásárolta, miután a Főváros biztosította az egyházközségnek az Ildikó-téri telket a templom építéshez, szintén igen kedvező áron és feltételekkel. Az események gyorsan követték egymást. 1979. szeptember 30-án megtörtént az alapkőletétel, 1981. szeptember 20-án pedig a templomszentelés. Dr. Tóth Károly püspök úr szentelte fel a templomot a testvér-gyülekezetekből és a szomszédos nem református egyházközségekből érkezett számos kedves vendég jelenlétében.

Hamarosan ismét megtelt a templom a vasárnapi istentiszteleteken, és megnövekedett a részvétel más egyházközségi alkalmakon is. Emelkedett a keresztelek és a konfirmálások száma is. Kovács Mihály az új templomban már nem szolgált hosszú ideig. 1983-ban meghívta lelkipásztorának a nagy zuglói gyülekezet, ahol lelkészi pályáját is kezdte.

1983-ban néhány hét elteltével választotta meg a Presbitérium Kálmán Péter fiatal maglódi lelkészt. Az ő szolgálatának legszembetűnőbb újdonsága, hogy kiscsoportok kialakulásának támogatásával új kapcsolatok létrejöttét segítette elő a gyülekezet tagjai között. Ki kell emelni az ifjúság lelkipásztori irányítás mellett történt élénk önszerveződését. A külső-kelenföldi ifjúság köréből több aktív missziói munkás került ki, és szolgál ma is - teológiai végzettséggel vagy anélkül - a Magyarországi Református Egyház gyülekezeteiben.

Fontos esemény volt 1991 és 1996 között a parókia építése, amelyet 1996-ban szentelt fel dr. Hegedűs Lóránt püspök úr. A parókia nagy áldás a gyülekezet számára, mert így lelkipásztora a gyülekezet területén élhet, és e parókia gyülekezeti termet is magába foglal, amely számos gyülekezeti esemény színhelye.

1994-ben készült el Farkasréten, az egykori imaház helyén az evangélikus testvérekkel közös új templomunk, ahol az elődök nyomdokait követve Gyűlvérsi Irma beosztott lelkész irányításával folyik az egyre aktívabb és szebb eredményeket felmutató gyülekezeti élet.

Isten iránti hálával említjük meg, hogy 1993-ben a Külső-Kelenföldi Egyházközség indíthatta útjára a Gazdagréti Missziói Egyházközséget, amely azóta is szép eredményeket felmutatva fejlődik és tölti be Istentől kapott missziói feladatát.

A Külső-Kelenföldi gyülekezetben pedig egyre sokszínűbb lett a gyülekezeti élet. Ifjúsági csoportok alakultak, és több felnőtt csoport, - Asszonykör, Szárligeti kör, házi igeolvasó csoport, - amelyek különböző rendszerességgel találkoznak és foglalkoznak Isten Igéjével. 1993 decembere óta minden hónapban van presbiteri összejövetel is, amelyen kötetlen formában beszélnek meg a résztvevők azt a bibliai részt, amelyet az alkalomra felkészült presbiter választ ki és vezet be a hozzákapcsolódó gondolatai elmondásával. Kedvelt alkalmak továbbra is az évente megszervezett gyülekezeti kirándulások, és gazdag lelki áldást nyújt minden évben a résztvevők számára az evangélizáció, a gyülekezeti csendes-napok a mátraházai vagy a berekfürdői református üdülőben vagy Tahiban, és a konfirmációhoz kapcsolódóan minden évben megrendezett szeretet-vendégségek is.

A gyülekezet 2001 óta testvér-gyülekezeti kapcsolatban van a kárpátaljai feketeardói református egyházközséggel. A kölcsönös látogatás kezdete volt annak a programnak, amelynek keretében a gyülekezet minden évben meglátogat egy-egy határon túli református gyülekezetet. A következő években Erdélybe és Szlovákiába jutottak el a gyülekezet tagjai, a következő testvér-látogatás a helyszíne pedig Nagybecskerek a Vajdaságban.

Az alapítás ötvenedik évfordulója óta sem feledkezett meg a gyülekezet a nevezetesebb évfordulókról, 2001-ben az Ildikó-téri templom felszentelésének huszadik évfordulója adott alkalmat a hálaadásra, 2003-ban pedig a húsz éve Külső-Kelenföldön szolgálatot teljesítő lelkipásztorát köszöntötte a gyülekezet.

2001-ben számos olyan esemény történt, amelyek jelzik a gyülekezeti élet gazdagodását. Ebben az évben kezdődött meg Sósuti Zoltán lelkész szervezőmunkájával az örmezői gyülekezetépítés, amelynek eredményeként ma már rendszeresen vannak istentiszteletek és más missziói alkalmak az új városrészben. Ebben az évben jelent meg először - és azóta is rendszeresen, évente háromszor - az Örömhír gyülekezeti lap, Megyaszai Imre szerkesztésében, és ekkorra készült el a gyülekezet ötven évét áttekintő és a gyülekezeti életet bemutató könyv is.